കേര(ള) രക്ഷയ്ക്ക് നീരയിലൂടെ വഴി

■ **ആർ. ഹേലി**

നീരയുടെ അദ്ഭുതകരമായിട്ടുള്ള വ്യാപാര- വാണിജ്യ- വ്യാവസായിക സാധ്യതകൾ കണ്ടറിഞ്ഞതോടെ ആഗോള കേരകൃഷിരംഗത്ത് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ ശക്തി രൂപംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കരിക്കിൻ വെള്ളവും വെർജിൻ കോക്കനട്ട് ഓയിലും സൃഷ്ടിച്ച പ്രതീക്ഷയുടെ പിന്നാലെയാണ് 'നീര' രൂപം നൽകിയിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച പ്രതീക്ഷകളും വിപുലമായ അവസരങ്ങളും ഉദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മദ്യാംശം (ആൽക്കഹോൾ) ഇല്ലാതെ, പുളിക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ, മൂന്നുമുതൽ ആറുമാസം വരെ കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടിത്തം മാത്രമല്ല അതുവഴി കേരപഞ്ചസാരയും ശർക്കരയും തുടങ്ങി ആധുനികലോകത്തിന് പ്രിയങ്കരമായ നൂഡിൽസ് പോലുള്ള വിഭവങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാമെന്ന ഉറപ്പുകളാണ് പുതിയ പ്രതീക്ഷകളുടെ സജീവയാഥാർഥ്യങ്ങൾ.

ഇൻഡൊനീഷ്യയാണ് നീര ഉത്പാദനത്തിലും ഉപഭോഗത്തിലും കയറ്റുമതിയിലും മുൻപിൽനില്ക്കുന്ന രാഷ്ട്രം. പ്രതിമാസം അരലക്ഷം ടൺ കേരപഞ്ചസാര അവർ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. വർഷത്തിൽ 6 ലക്ഷം ടൺ! ഒരു വർഷം 150 കോടി ഡോളറിന്റെ ബിസിനസ്സാണ് അവർക്ക് ഇതുവഴി കിട്ടുന്നത്. പഞ്ചസാരയുടെ ആറ് ഇരട്ടി സിറപ്പും ഉത്പാദിപ്പിച്ച് അവർ വിൽക്കുന്നു. ദക്ഷിണപൂർവേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലേക്കും ഇതിന് എത്താൻ കഴിയും. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇപ്പോൾ തായ്‌ലൻഡിൽനിന്ന് ടിന്നിൽ പായ്ക്കുചെയ്ത 'ഇളനീർ' സുലഭമായി വിൽക്കുന്നതുപോലെ വിദേശനിർമിത നീരയും നീര ഉത്പന്നങ്ങളും ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും വിൽക്കുന്നത് കാണാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം.

നീരയുടെയും അതിൽനിന്നുള്ള ഉത്പന്നങ്ങളുടെയും ഗുണങ്ങൾ ഇൻഡൊനീഷ്യയിലെയും ഫിലിപ്പീൻസിലെയും ഗവേഷകരും ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞരും പറയുന്നത് കേൾക്കുക.

- ഇതിൽ ആൽക്കഹോൾ ഇല്ല.
- നീരയിൽ കൊഴുപ്പും കൊളസ്ട്രോളും ഇല്ല.
- പൊട്ടാസ്യവും സോഡിയവും സുലഭം.
- കേരപഞ്ചസാരയും ശർക്കരയും പ്രമേഹസൗഹൃദങ്ങളായ വിഭവങ്ങളാണ്.
- എല്ലാ പ്രായക്കാർക്കും ഇത് കഴിക്കാം.
- ഇതൊരു പ്രകൃതിദത്ത ആരോഗ്യ പാനീയമാണ്. മദ്യമായി ഇതിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നില്ല.

ഇൻഡൊനീഷ്യ ഇതിന്റെ വ്യാപാരം വൻ വ്യവസായമാക്കുന്നു. തദ്ദേശീയരും വിദേശികളും വ്യവസായരംഗത്തുണ്ട്. വമ്പൻ ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനിയായ 'യൂണിലിവർ' പ്രതിവർഷം 30000 ടൺ കേരപഞ്ചസാര വാങ്ങുന്നുണ്ട്. മധുരമുള്ള 'സോയി സോസ്' ഉണ്ടാക്കാനാണിത്. അതുപോലെ 'ഇൻഡൊഫുഡ്' എന്നപേരിൽ ഒരുതരം നൂഡിൽസ് ഉണ്ടാക്കാൻ 30000 ടൺ കേരപഞ്ചസാര ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടത്രേ.

ഇതിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് ഇന്ത്യയിലും ഈ വ്യവസായം ക്രമേണ രൂപംകൊള്ളുന്ന വിവരം നാം മറക്കരുത്. ഇന്ത്യയിൽ കേരകൃഷി തമിഴകത്തിലും കർണാടകത്തിലും ആന്ധ്രയിലും ഒഡിഷയിലും മാത്രമല്ല വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പെരുകുകയാണ്. വളരെ ശാസ്ത്രീയമായിട്ടാണ് പുത്തൻ കേരകൃഷി.

കർണാടക സർക്കാർ നാളികേര വികസന ബോർഡിന്റെ സാങ്കേതിക സാമ്പത്തിക സഹായത്തോടെ 'നീര' തയ്യാറാക്കി വില്പന തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന വാർത്ത വന്നുകഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽ യൂണിറ്റുകൾ തുടങ്ങുമ്പോൾ അത് കേരളത്തിലേക്ക് പ്രവഹിക്കും. ഇപ്പോൾ കർണാടക ഇളനീർ കേരളീയരുടെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്നത് സർവയിടത്തും കാണാം. കരിക്കിൻ കോർണർ പോലെ നാളെ 'നീര കോർണർ' നടത്താൻ അവർ ആസൂത്രിത പദ്ധതികൾ വഴി കർഷകരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായും വാർത്തകളുണ്ട്.

ഒരു തെങ്ങിൽനിന്ന് ദിനംപ്രതി രണ്ടുലിറ്റർ നീര സാധാരണഗതിയിൽതന്നെ ലഭിക്കും. 175 തെങ്ങുള്ള ഒരു ഹെക്ടർ തെങ്ങിൻതോപ്പിലെ 80 തെങ്ങുകളുടെ മൂന്ന് പൂങ്കുലകൾ വീതം ചെത്തിയാൽ വാർഷിക ആദായം ഏഴു ലക്ഷം രൂപയിലധികം വരുമെന്ന് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നീരയിൽനിന്ന് മൂല്യവർധിത ഉത്പന്നങ്ങൾകൂടി പുറത്തുവരുമ്പോൾ ആദായവും തൊഴിൽസാധ്യതയും വ്യവസായിക ഉയർച്ചയും മറ്റു പലതും ഇതിനുപുറമേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടും.

ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് പ്രമുഖ കേരകൃഷി സംസ്ഥാനങ്ങളായ കർണാടകവും തമിഴകവും ആന്ധ്രയും മഹാരാഷ്ട്രയും ഒഡിഷയുമൊക്കെ വിപുലമായി 'നീര' ഉത്പാദനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ പുതിയ റീജ്യണൽ കരാറുകളുടെ പഴുതുകളിലൂടെയും അല്ലാതെയും ശ്രീലങ്കയും ഇൻഡൊനീഷ്യയും ഫിലിപ്പീൻസും നീരയും നീര വിഭവങ്ങളും ഇന്ത്യയിലേക്കും അങ്ങനെ കേരളത്തിലേക്കും എത്തിക്കും എന്നത് ഉറപ്പാണ്

ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവരേണ്ട ഒരു ശക്തിയാണ് കർഷക താത്പര്യം. 'നീരകർഷകർ' എന്ന ഒരു വിഭാഗം തന്നെ ഈ രംഗത്ത് വേഗം രൂപംകൊള്ളും. കേരകർഷകരുടെ 'ഫാർമർ കമ്പനി'ക്കാരായിരിക്കും പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സംഘാടകരും നടത്തിപ്പുകാരും. അല്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരുടെ താത്പര്യം ഇല്ലാതായിപ്പോകും. നിലവിൽ കള്ളുവ്യവസായത്തിൽ കൃഷിക്കാർ പാടേ ശക്തിഹീനരാണ്. ശക്തരായ വ്യവസായികളും സംഘടിതരായ തൊഴിലാളികളും അതിശക്തമായ സർക്കാർ വകുപ്പും കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ കർഷകർക്ക് അതിൽ താത്പര്യമില്ലാതാകുന്നതിനു കാരണം തെങ്ങിന്റെ ഉടമസ്ഥ് തുച്ഛമായ വരുമാനം മാത്രം ലഭിക്കുന്നതുമൂലമാണ്.

'കർഷകരക്ഷ' ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ 'കേരരക്ഷ' ഉണ്ടാകൂ. അതില്ലെങ്കിൽ കേരകൃഷിയും അനുബന്ധവ്യവസായങ്ങളും വരണ്ടുനശിക്കും. പക്ഷേ, ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് പ്രമുഖ കേരകൃഷി സംസ്ഥാനങ്ങളായ കർണാടകവും തമിഴകവും ആന്ധ്രയും മഹാരാഷ്ട്രയും ഒഡിഷയുമൊക്കെ വിപുലമായി 'നീര' ഉത്പാദനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ പുതിയ റീജ്യണൽ കരാറുകളുടെ പഴുതുകളിലൂടെയും അല്ലാതെയും ശ്രീലങ്കയും ഇൻഡൊനീഷ്യയും ഫിലിപ്പീൻസും നീരയും നീര വിഭവങ്ങളും ഇന്ത്യയിലേക്കും അങ്ങനെ കേരളത്തിലേക്കും എത്തിക്കും എന്നത് ഉറപ്പാണ്.

ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കേരളം വളരെ വേഗം നീര ഉത്പാദനത്തിലും മൂല്യവർധിത ഉത്പന്നങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇതിന് സാങ്കേതിക വിദഗ്ധരുടെയും ഗവേഷകരുടെയും കർഷകരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും വൻകൂട്ടായ്മ സർക്കാർ നേതൃത്വത്തിൽതന്നെ രൂപമെടുക്കണം. അപ്പോഴും ഒരു കാര്യം മറക്കരുത് കൃഷിക്കാരുടെ തെങ്ങുകൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായമാകണം മുഖ്യലക്ഷ്യം. കാരണം 60 ലക്ഷം ചെറുകിട കൃഷിയിടങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന തെങ്ങുകൃഷി ഇപ്പോൾ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇത് ഇൻഡൊനീഷ്യയിൽ എങ്ങനെ നടക്കുന്നു എന്നത് പഠിക്കാൻ ഒന്നോ രണ്ടോ പഠനസംഘങ്ങളെ അങ്ങോട്ട് കേരളം അയയ്ക്കണം. മന്ത്രിമാരും മുഖ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥരും കർഷകരും ഗവേഷകരും ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാക്കളുമൊക്കെ അതിൽ അംഗങ്ങളായിക്കൊള്ളട്ടെ. കാര്യങ്ങൾ പെട്ടന്ന് നടത്തണം. മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങൾ വ്യവസായികളുടെയും കർഷകരുടെയും സംഘത്തെ അയയ്ക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണ്. ഇനിയുമെന്തേ കേരളം മടിച്ചുനിൽക്കുന്നു?

തെങ്ങും നീരയും ഒക്കെ പ്രാഥമികമായി കർഷക ബന്ധുക്കളാണ്. തെങ്ങ് പത്തുവർഷം ആറ്റുനോറ്റു വളർത്തിയാൽ മാത്രമേ അത് നീര ശേഖരണത്തിന് യോഗ്യമാകൂ. നീര എടുത്തുതുടങ്ങിയാൽ അതിനുള്ള സർവപരിചരണവും കർഷകചുമതലയത്രേ. അപ്പോൾ കർഷക താത്പര്യമാണ് ഇതിൽ മുഖ്യം. അതേസമയം, തേങ്ങയും കൊപ്രയുമൊക്കെ ആവശ്യത്തിന് കിട്ടുന്നവിധത്തിലും കയറിന് തൊണ്ട് ലഭ്യമാകുന്നവിധത്തിലും ഉത്പാദനം ക്രമീകരിക്കുന്നതും കർഷകർതന്നെ.

അപ്പോൾ ഈ രംഗത്തെ സജീവ താത്പര്യസംരക്ഷകർ കൃഷിക്കാർ തന്നെയാണ്. ഇത് വ്യവസായികമായി മാറുമ്പോൾ നാട്ടിലെ നിയമങ്ങളും നയങ്ങളും കർഷകസഹായി ആയിരിക്കണം എന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും സംശയമുണ്ടാകാനിടയില്ല.

നീരയുടെ രംഗത്ത് കേരള സർക്കാറിന്റെ പുതിയ ബജറ്റ് പ്രഖ്യാപനം വളരെ താത്പര്യം ജനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മദ്യവ്യവസായത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ച പ്രസിദ്ധമായ ഉദയഭാനു കമ്മീഷനും ലോകവ്യാപാര സംഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വാമിനാഥൻ കമ്മീഷനും നീര ഉത്പാദനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും കർഷകരെ സഹായിക്കാനും ശക്തമായ ശുപാർശകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

'നീര'യുടെ വ്യാവസായിക, വാണിജ്യ സാധ്യതകൾ കാർഷിക, വാണിജ്യ, വ്യവസായ, തൊഴിൽ സൗകര്യങ്ങൾ വർധിപ്പിക്കും. ഈ അനുകൂല സാഹചര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന് അഭിപ്രായ ഐക്യം സൃഷ്ടിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകേണ്ട സമയമാണിത്. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ ഇറക്കുമതി ചെയ്തു തരുന്നതും മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിച്ച് വിൽക്കുന്നതുമായിരിക്കും 'കേരത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിലെ' ജനങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാൻ പോകുന്നത്. പ്രതിവർഷം പതിനായിരക്കണക്കിന് കോടി രൂപ മറിയുന്ന ഒരു വ്യവസായമായി 'നീര' മാറുന്ന ദിവസം കാണാൻ അധികവർഷങ്ങൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടതില്ല. ആ 'ധന'ത്തിന്റെ ഒരു വലിയ പങ്ക് കേരളീയർക്ക് സ്വന്തമാക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, അതിന് നാം ശ്രമിച്ചേ മതിയാകൂ. അതും ഒരുമയോടെ, കൂട്ടായ്മകൾ സൃഷ്ടിച്ച്...

(മുൻ കൃഷിവകുപ്പ് ഡയറക്ടറാണ് ലേഖകൻ)

●